

Ĝonson denove posedas la kvaflon, jen libera kampo antaŭ ŝi kaj for – ŝi verdire raketas – evitas rapidan klabumon – la golejoj antaŭe – Nu iru, Anĝelina – gardisto Bleĉli plonĝas – maltrafas – *Oragrifa Golo!*”

Oragrifaj huraoj plenigis la malvarman aeron, kun hurloj kaj ĝemoj de la Rampenaj.

“Cedu flank’ n tie. Moviĝu.”

“Hagrid!”

Ron kaj Hermiona premis sin kune por allasi al Hagrid spacon apud ili.

“Est’s rigardanta el mi’ kabano,” diris Hagrid, frapetante grandan binoklon pendantan de lia kolo, “sed ti’ ne plaĉes ki’l esti inter la spektantoj. Jam neni’ vido de l’ oreko, ĉu?”

“Ne,” diris Ron. “Hari ankoraŭ ne havis kion fari.”

“Tam’n evit’s ĝenojn, ti’ valoras jon,” diris Hagrid, levante sian binoklon kaj rigardante kontraŭĉiele al la makulo kiu estis Hari.

Alte super ili, Hari glisis super la ludo streĉante siajn okulojn por ia spuro de la oreko. Tio sekvis la planon de li kaj Arbo.

“Restu fore ĝis vi kaptas videton de la oreko,” Arbo estis dirinta. “Ni ne volus lasi vin esti atakata antaŭ ol tio necesas.”

Kiam Anĝelina trafis golon, Hari faris kelkajn lopojn por esprimi sian pasion. Nun li denove

klopodis eltrovi la orekon. Unufoje li ekvidis oran brileton, sed tio nur estis rebrilo de unu el la tordeliaj brakhorloĝoj, kaj unufoje klabumo decidis pafi sin al li, similante kanonkuglegon pli ol ion ajn, sed Hari tordevitis, kaj Fredo Tordeli sekvis ĝin ĉasante.

“Ĉu bone, Hari?” la tempo lasis lin krei, dum li furioze batis ĝin kontraŭ Markon Silikon.

“Rampeno posedas,” Lij Ĝordan diradis. “Ĉasisto Pulo evitas du klabumojn, du Tordeliojn, kaj ĉasisto Bel, kaj rapidas kontraŭ la – atendu momenton – ĉu tio estas la oreko?”

Murmuroj disiĝis tra la homamaso dum Adriano Pulo faligis la kvaflon, tute okupata pri rigardi dorsen al la ora brilo, kiu ĵus preterpasis lian maldekstren orelon.

Hari vidis ĝin. Ŝvelante pro ekscito li plonĝfalis suben sekvante la oran strekon. Ankaŭ vidis Rampena serĉisto Terenc Higz. Preskaŭ ŝultron al ŝultro ili pafis sin kontraŭ la oreko – ĉiuj el la ĉasistoj ŝajne forgesis kion ili devas fari dum ili pendis enaere por rigardi.

Hari pli rapidis ol Higz – li povis vidi la etan sferon, siajn flugilojn flirtante, dum ĝi sagis antaŭen – kaj li forte akcelis –

PUM! Kolerega roro eĥois el la Oragrifaj sub ili – Marko Siliko estis barinta Hari intence, kaj la balailo de Hari giris flanken kun Hari